

Universitätsbibliothek Wuppertal

M. Tullii Ciceronis Orationes diligentius recognitae & aptiore serie repositae

Cicero, Marcus Tullius

Lutetiae Paris, 1522

Pro M. Marcello. Oratio XLI.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-431](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-431)

Oratio

liberalitatis tuę. qđ sepe audiui patri tuo, qui id fecisset, magno adiumento in iudicio capitis fuisse. sed iam omnia timeo, bonitatis ipsius inuidiā reformido. iam indicat tot hoim fletus, qđ sis charus tuis, & me dolor debilitat, includitq; vocē. Vos obsecro Iudices, vt huic optimo viro, quo nemo melior vnq; fuit, nomē Equitis Ro. & vsuram huius lucis, & vestrū cōspectū ne eripiatis. hic vos aliud nihil orat, nisi vt rectis oculis hanc urbem sibi intueri, atq; in hoc foro vestigiū facere liceat: qđ ipm fortuna eripuerat, nisi vnus amici opes subuenissent.

Vsura huius lucis.

PRO M. MARCELLO. ORATIO. XLI.

C. Cęsar
laus.

Fortune
potestas in
bello.
Fortuna
domina re-
rū huma-
narum.
Temeritas
cū sapiētia
non com-
miscetur.
Simillim⁹
deo.

Duturni silentii P.C. quo eram his temporibus vsus, nō timore alia quo, sed partim dolore, partim verecūdia, finē hodiernus dies attrulit: idēq; inītiū quę vellē, quęq; sentire, meo pristino more dicēdi, tantā em mansuetudinē, tam inusitatā, inauditāq; clementiā, tantū in summa potestate rerū omniū, modū, tam deniq; incredibilē sapiēciam, ac pene diuinā, tacit⁹ nullo modo pterire possum. M. em Marcello vobis P.C. Reiq; pub. reddito, nō solū illius, sed meā etiā vocē, & auctoritatē, & vobis, & Reip. cōseruatā, ac restitutā puto. dolebā em P.C. ac vehementer angebar, cū viderē virū talem qui in eadem causa, in qua ego, fuisset, nō in eadē esse fortuna. nec mihi persuadere poteram, nec fas esse ducebam, versari me in vestro veteri curriculo, illo emulo atq; imitatore studiorū, ac laborū meorū, quasi quodā socio a me, & comite distracto. Ergo & mihi meę pristinę vitę consuetudinē C. Cęsar interclusam aperuisti, & his omnibus ad bene de omni Rep. sperandū quasi signum aliquod sustulisti. intellectum est enim mihi quidē in multis, & maxime in me ipso, sed paulo ante in omnibus, cum M. Marcellū Senatui, Reiq; pub. concessisti, cōmemoratis presertim etiā offensionibus, te auctoritatem huius ordinis, dignitatemq; Reip. tuis vel doloribus, vel suspitionibus anteferre. Ille quidem fructum omnis antea vitę hodierno die maximum cepit, cum summo cōsensu senatus, tum præterea iudicio tuo grauissimo, & maximo. ex quo profecto intelligis, quanta in dato beneficio sit laus, cū in accepto tanta sit gloria. est vere fortunatus ille, cuius ex salute non minor pene ad omnes, qđ ad illū ventura sit, læticia peruenerit. quod ei quidē merito atq; optimo iure contigit, quis em est illo aut nobilitate, aut probitate, aut optimarū artium studio, aut innocentia, aut vilo genere laudis præstantior? Nullius tantū est flumen ingenii, nulla dicēdi, aut scribēdi tanta vis, tantaq; copia, quæ non dicā exornare, sed enarrare C. Cęsar res tuas gestas possit, tamen hoc affirmo, & hoc pace dicam tua, nullam in his esse laudē ampliorem, qđ eam, quam hodierno die consecutus es. Soleo sepe ante oculos ponere, idq; libenter crebris vsurpare sermonibus: oēs nostrū Imperatorū, oēs exterarū gentiū, potentissimorūq; populorum, oēs clarissimorū regū res gestas, cū tuis nec contentionū magnitudine, nec numero præliorū, nec varietate regionū, nec celeritate cōficiēdi, nec dissimilitudine bellorū posse cōferri, nec vero disiunctissimas terras citi⁹ cuiusq; passib⁹ potuisse pagrari, qđ tuis nō dicā cursibus, sed victoriis illustratę sunt. qđ ego nisi tā magna esse fatear, vt ea vix cuiusq; mēs aut cogitatio capere possit, amēs sim. sed tñ sunt alia maiora. nā bellicas laudes solēt qđā extenuare verbis, easq; detrahēre ducib⁹, cōmunicare cū multis, ne pprię sint imperatorū. & certe in armis militū virtus, locorū opportunitas, auxilia sociorū, classes, cōmeat⁹, multū iuuāt. maximā vero partē quasi suo iure fortuna sibi vēdicat: & qđ pspere gestū est, id pene omne ducit suū. At vero huius glorię C. Cęsar, quā es paulo ante adeptus, locū habes neminē. totū hoc, quā tūc est, qđ certe maximū est, totū est inquā tuū. nihil tibi ex ista laude Cęturio, nihil pfect⁹, nihil cohors, nihil turma decerpit. quā etiā illa ipsa rerū humanarū domina fortuna in ista se societate glorię nō offert: tibi cedit: tuā esse totā, & propriā fateat. nunq; em temeritas cū sapientia cōmiscet, nec ad cōsiliū casus admittit. domuisti gētes imanitate barbaras, multitudinē innumerabiles, locis infinitas, omni copiarū genere abūdātes: sed tñ ea vicisti, qđ & naturā, & cōditionē vt vinci possent, habebāt. nulla est em tāta vis, tāta copia, qđ nō ferro, ac virib⁹ debilitari, frangiq; possit. verū animū vincere: iracundiā cohibere: victoriā tēperare: aduersariū nobilitate, ingenio, virtute, pstantē nō modo extollere iacere, sed etiā amplificare ei⁹ pristinā dignitatē: hęc qđ faciat, nō ego eū sūmis viris cōparo, sed simillimū deo iudico. Itaq; C. Cęsar bellicę tuę laudes celebrabunt ille qđ nō solū nostris, sed pene oīm gētiū literis, atq; linguis: neq; vlla vnq; etas de tuis laudib⁹ cōticescet. Sed tñ eiusmodi res, nescio quomō, etiā dū legū

120

tur, obitrepit clamor,
ste, recte, moderate,
natura insolēs & fu
his reb⁹, sed etiā in
mur: cuius mentis
salutē velis: quibus
mur: parietes medi
breui tēpōte futu
celli viri optimi, &
rem omnū Marcel
seruato, dignitatē
itu vendicasti. Hu
repones, hęc em re
multo magnop⁹ co
si sicut trophęis, n
aliquando nō cōfic
quotidie magistra
ceteros quidē oēs v
vero die te ipsum v
ipse cogitans sentio
nam cū ipsius victo
sumus, recte igitur
hoc C. Cęsar iudic
quo Reip. misero fu
liberati sumus. nam
item Reip. nullo de
& frequentia, & dig
uit a pleriq; igno
bellū esse susceptu
dolui non modo pa
nec vlla vnq; secut
armorū fuerūt, ho
animi fidelis mem
tāq; ad interitum
& hoc in ordine i
culo senti. Ex quo
bello fuerit: cū pac
nus mirum videre
ctor, pacis auctores
quidē rei M. Marce
gruebant, quoties e
ipsius victoria: sero
vidimus, debet etiā
gloriam præliorū
amissimus ciues, co
tos si fieri posset, C
Alterius vero part
turam fuisse victori
tur, nec quid quisq;
tur diu immortales,
ciuile bellum tantū
do oēm spem salutis
lētū bonos & fructe
est fruct⁹ iudicatis

Ido M. Marcello. Fo. CCXXIII.

ent, obstrepi clamore militū vident, & tubarū sono, at vero cū aliquid clemēter, mansuete, iuste, recte, moderate, sapienter factū, in iracūdia p̄sertim, quę est inimica cōsilio, & in victoriā, q̄ natura insolēs & superba est, aut audimus, aut legim⁹, quo studio incēdimur: nō modo in gestis reb⁹, sed etiā in fictis: vt eos sepe, quos nūq̄ vidimus, diligam⁹. Te vero, quę p̄sentē intuemur: cuius mentē, sensusq̄, & os cernimus: vt q̄qd belli fortuna reliquū Reip. fecerit, id esse saluū velis: quibus laudibus efferemus: quibus studiis p̄sequemur: qua beneuolētia cōplectemur: parietes mediūsfidius C. Cēsaris, vt mihi videt, huius curię tibi gratias agere gestiunt, q̄ breui tēpore futura sit illa auctoritas in his maiorū suorū & suis sedibus. Equidē cū M. Marcelli viri oprimi, & cōmemorabili pietate ac virtute præditi lachrymas modo vobiscū viderem. omnīū Marcellorū meū pectus memoria effodit, quibus tu etiā mortuis M. Marcello cōseruato, dignitatē suam reddidisti: nobilissimāq̄ familiā, iam ad paucos redactā, pene ab īteritu vindicasti. Hunc tu igiē diem tuis maximis, & innumerabilibus gratulationibus iure antepones, hęc em̄ res vnus est propria Cēsaris, ceterę duce te gestę magnę illę quidē, sed tamē multo magnoq̄ comitatu. huius autē rei tu ipse es & dux, & comes: quę quidē tāta est, vt nulla sicut trophęis, monimētisq̄ tuis, allatura sit finē etas, nihil em̄ est opere, aut manu factū, qđ aliquando nō cōficiat, & cōsumat vetustas, at vero hęc tua iustitia, & lenitas animi, florescet quotidie magis: ita vt quantū operibus tuis diuturnitas detrahet, tantū afferat laudibus. Et ceteros quidē oēs victores bellorū ciuiliū iam ante pietate, & misericordia viceras, hodierno vero die te ipsum vicisti. Vereor vt hoc, qđ dicā, nō perinde intelligi auditu possit, atq̄ ego ipse cogitans sentio, ipsam victoriā vicisse videris, cum ea quę illa erat adepta, victis remisisti, nam cū ipsius victorię cōditione iure oēs victi occidissetus, clemētię tuę iudicio cōseruati sumus, recte igitur vnus inuictus es, a quo etiā ipsius victorię conditio, visq̄ deuicta est. Atq̄ hoc C. Cēsaris iudiciū P. C. q̄ late pateat, attendite. oēs em̄ qui ad illa arma fato sumus nescio quo Reip. misero funestoq̄ cōpuli, etsi aliqua culpa tenemur erroris humani, a scelere certe liberati sumus, nam cū M. Marcellū deprecantibus vobis, Reip. cōseruauit: memet mihi, & item Reip. nullo deprecāte: reliquos amplissimos viros, & sibi ipsis, & patrię reddidit: quorū & frequentia, & dignitatē hoc ipso cōfessu videris: nō ille hostes induxit in Curiā, sed indicauit a plerisq̄ ignoratione porius, & falso atq̄ inani metu, q̄ cupiditate, aut crudelitate ciuile bellū esse susceptū. quo quidē in bello semp de pace agendū, audiendūq̄ esse putauit: semperq̄ dolui non modo pacē, sed orationē etiā ciuiliū pacē efflagitantium repudiari, neq̄ em̄ ego illa, nec vlla vnq̄ secutus sum arma ciuilia: semperq̄ mea cōsilia pacis, & togę socia, nō belli, atq̄ armorū fuerūt, hominem sum secutus priuato officio, non publico: tantumq̄ apud me grati animi fidelis memoria valuit, vt nulla nō modo cupiditate, sed ne spe quidē, prudens, & sciēs tāq̄ ad interitum ruerem voluntariū. Qđ quidem meū consilium minime obscurum fuit, nā & hoc in ordine integra re, multa de pace dixi, & in ipso bello eadē etiā cum capitis mei periculo sensi. Ex quo nemo erit tam iniustus rerū estimator, qui dubitet, quę Cēsaris volūtas de bello fuerit: cū pacis auctores cōseruandos statim censuerit, ceteris fuerit iratior. Atq̄ id minus mirum videret fortasse tum, cū esset incertus exitus, & anceps fortuna belli, qui vero victor, pacis auctores diligit, is profecto declarat, maluisse se nō dimicare, q̄ vincere. Atq̄ huius quidē rei M. Marcello sum testis, nostri em̄ sensus, vt in pace semper, sic tum etiā in bello congruebant. quoties ego eū, & quanto cū dolore vidi, cum insolentiā certorū hominū, tum etiā ipsius victorię ferocitatem extimescētem! Quo gratior tua liberalitas C. Cēsaris nobis, qui illa vidimus, debet esse, non em̄ iam causę sunt inter se, sed victorię comparandę. Vidimus tuā victoriā præliorū exitu terminatam, gladium vagina vacuum in vrbe non vidimus, quos amissimus ciues, eos Martis vis perculit, non ira victorię, vt dubitare debeat nemo, quin multos si fieri posset, C. Cēsaris ab inferis excitaret, quoniam ex eadem acie cōseruat, quos potest. Alterius vero partis nihil amplius dicam, q̄ id, quod omnes verebatur, nimis iracundam futuram fuisse victoriā, quidam enim non modo armatis, sed interdum etiam otiosis minabatur, nec quid quisq̄ sensisset, sed vbi fuisset, cogitandum esse dicebant, vt mihi quidem videatur dii immortales, etiam si pœnas a Populo Romano ob aliquod delictū experierint, qui ciuile bellum tantum, & tam luctuosum excitauerūt, vel placati iam, vel etiam satiati aliquādo oēm spem salutis ad clemētiā victoris, & sapientiā cōtulisse. Quare gaude tuo isto tā excellenti bono: & fruire cū fortuna, & gloriā, tū etiā natura & moribus tuis, ex quo quidē maxim⁹ est fruct⁹, iucūditasq̄ sapiētī, cetera cū tua recordabere, etsi persepe virtuti, tū plerūq̄ felicis-

Iractūdia
inimica cō
silio.

Victoriā in
solens & sū
perba,

Vetustas
oīa consuq̄
mit,

Vicit se
ipsum Cēs
sar.

Victoriā
ipsam viciē

Gladus va
gina vacu⁹

Sapiētis
fructus ma
ximus.

Oratio

tati tuę gratulabere. De nobis, quos in Rep. tecum simul saluos esse voluisti, quoties cogita-
bis, toties de maximis tuis beneficiis, toties de mirabili liberalitate, toties de singulari sapien-
tia tua cogitabis: q̄ nō modo summa bona, sed mirū audebo vel sola dicere. tāt⁹ est em̄ splē-
dor in laude vera, tātā in magnitudine animi, & cōsiliū dignitas, vt hęc a virtute donata, cetera
a fortuna cōmodata esse videant. Noli igit in cōseruādis bonis viris defatigari, nō cupiditate
p̄ferim, aut prauitate aliqua lapsis, sed opinione officii stulta fortasse, certe nō improba,
& specie quadā Reip. non em̄ culpa tua est, si te aliqui timuerunt: cōtraq; summa laus, q̄ pleriq;
q̄ minime timendū fuisse senserunt. Nunc venio ad grauissimā querelā, & atrocissimam su-
spicionem tuā, quę nō tibi ipsi magis, q̄ cū oībus ciuibus, tum maxime nobis, qui a te cōserua-
ti sumus, prouidēda est, quā et si spero esse falsam, nunq̄ tñ verbis extenuabo. tua em̄ cautio,
nostra cautio est, vt si in alterutro peccandū sit, malim videri nimis timidus, q̄ parū prudēs.
Sed quisnā est iste tam demens: de tuis ne: tametsi qui magis sunt tui, q̄ quibus tu salutem in-
sperantibus reddidisti: an ex eo numero, qui vna tecū fuerunt: non est credibilis tātus in vllō
furor, vt quo duce oīa summa sit adeptus, huius vitā non anteponat suę. At si tui nihil cogi-
tant sceleris, cauendū est ne quid inimici, qui: oēs em̄, qui fuerūt, aut sua pertinacia vitā amia-
serūt, aut tua misericordiā retinuerūt: vt aut nulli supersint de inimicis, aut qui superfuerūt,
amicissimī sint. Sed tñ, cū in animis hoīm tātē latebrę sint, & tantū recessus, augeamus sane su-
spicionem tuā: simul em̄ augebimus & diligentia. nam quis est omnīū tam ignarus rerū, tam
rudis in Republica, tam nihil vnq̄ nec de sua, nec de cōmuni salute cogitans, qui non intelli-
gat tua salute, contineri suam: & ex vnus tui vitā pendere omnīū: Equidē dies noctesq; de te
vt debeo, cogitans, casus duntaxat humanos, & incertos euētus valetudinīs, & nature cōmu-
nis fragilitatē extimesco: doleoq; cū Resp. immortalis esse debeat, eā in vnus mortalis anima
cōsistere. si vero ad humanos casus, incertosq; euētus valetudinīs, sceleris etiā accedat, insidia
rūq; consensio: quē deū, etiam si cupiat, opitulari posse Reip. credamus: Omnia sunt excitāda
tibi C. Cęsar vni, quę tacere sentis belli ipsius impetu, qđ necesse fuit, perculsa, atq; prostrata:
cōstituēda iudicia, reuocāda fides, cōprimendę libidines, propagāda soboles: oīa, q̄ delapsa iā
fluxerūt, seueris legibus vinciēda sunt. Non fuit recusandū in tāto ciuili bello, tātoq; animo
rū ardore & armorū, quin quassata Resp. quicūq; belli euētus fuisset, multa perderet & orna-
menta dignitatis, & p̄sidia stabilitatis suę: multaq; vterq; dux faceret armatus, quę idē toga-
tus fieri prohibuisset. quę quidē nunc tibi omnia belli vulnera sanāda sunt, quibus pręter te
mederi nemo potest. Itaq; illam tuā p̄clarissimā & sapientissimā vocem inuitus audiui, satis
te diu vel nature vixisse, vel glorię. satis si ita vis nature fortasse, addo etiā si placet glorię: at
qđ maximū est, patrię certe parūm. Quare omitte quęso istā doctorū hominū in contēnenda
morte prudentiā: noli nostro periculo sapiens esse. sepe em̄ venit ad aures meas, te idē istud ni-
mis crebro dicere, satis te tibi vixisse, credo: sed tum id audirem, si tibi soli viueres, aut si tibi
etiā soli natus esses: nūc cū omnīū salutē ciuīū, cunctāq; Rempubicā, res tuę gestę complexę
sint, tantū abes a perfectione maximorū operū, vt fundamēta, quę cogitas, nondū ieceris. Hic
tu modū vitę tuę, non salute Reip. sed equitate animi desinies: quid! si istud, ne glorię quidē
tuę satis est: cuius te esse auidissimū quis sis sapiens, non negabis. Parum ne igit inquires glo-
riam magnā relinquemus: immo vero aliis, quis multis, satis: tibi vni parū, quicquid em̄ est,
quis amplū sit, id parū est tum, cū est aliquid amplius. Qz si rerū tuarū immortalīū C. Cęsar
hic exitus futurus fuit, vt deuictis aduersariis Remp. in eo statu relinqueres, in quo nūc est:
vide quęso, ne tua diuina virtus admirationis plus sit habitura, q̄ glorię. siquidē gloria est il-
lustris, ac peruagata multorum, & magnorū vel in suos ciues, vel in patriam, vel in omne ge-
nus hominū fama meritorū. hęc igitur tibi reliqua pars est, hic restat actus, in hoc elaboran-
dum est, vt Remp. constituas, eaq; tu in primis cōposita summa trāquillitate & otio perfrua-
re. Tum te, si voles, cum & patrię qđ debes, solueris, & naturā ipsam expleueris satietate vi-
uēdi, satis diu vixisse dicito. quid em̄ est omnino hoc ipsum diu, in quo est aliquid extremū:
qđ cum venerit, omnis voluptas pręterita pro nihilo est, quia postea nulla futura sit. qđ iste
tuus animus nunq̄ his angustiis, quas natura nobis ad viuendū dedit, contentus fuit. semper
immortalitatis amore flagrauit. Nec vero hęc tua vita dicenda est, quę corpore & spiritu
continetur, illa inquā illa vita est tua Cęsar, quę vigebit memoria seculorū omnium, quā po-
steritas alet, quā ipsa æternitas semper intuebitur. huic tu inseruias, huic te ostētes oportet:
quę quidem quę miretur iampridē multa habet, nunc etiā quę laudet expectat, obstupescant

Malim ni-
mis timi-
dus q̄ parū
prudens.

Cęsarīs
vox.

Actus.

posteri certe imp
victorias, monim
ta tuis cōsiliis, &
domiciliū certū
sio: cū alii lau
mū, nisi belli ca
Serui igit us etiā
ruprius q̄ nos. nā
būt. id aut, etiā
regs laudes obfo
sentētia. nō em̄
tas quedā, erat
bi expediret. mu
liq; bellonit i
tus esset, cosdē e
ingratus est inu
ille sit melior. qu
aliis cōstantia vi
restat vt oēs vni
uo, & in ista sent
mus. Quare oēs r
cōsulas: ođq; tibi
uendū sit, nō mod
mur. Sed vt vnde
sar, maiores etiā h
sed quia nō est alt
do, & qđ volūt, &
a me fieri debere
ait summe bene
mo, & amātilim
p̄stiterim, q̄ diu
loribus, liberatu
te nō conseruato
fieri iam posse n

PRC

mi sunt conseruati
Flabes igitur Tub
hoc ita contēnē
Itaq; prius de veit
Q̄ igit Ligariū
dio profectus est
provincia, sicut acc

posterū certe Imperia, Prouincias, Rhenū, Oceanū, Nilū, pugnas innumerabiles, incredibiles victorias, monumenta, munera, triūphos, audientes & legentes tuos. sed nisi hæc vrbs stabili ta tuis cōsiliis, & institutis erit, vagabit modo nomē tuū longe, atq; late: sedē qdē stabilē, & domiciliū certū nō habebit. Erīt inter eos etiam, q̄ nascent, sicut inter nos fuit, magna dissensio: cū alii laudibus ad cælū res tuas gestas efferent: alii fortasse aliqd requirēt, idq; vel maxīmū, nisi bellī ciuiliū incendiū salute patriæ restinxis: vt illud fati fuisse videat, hoc consiliū. Serui igit̄ iis etiā iudicibus, q̄ multis post seculis de te iudicabūt: & qdē haud scio, an incorruptius q̄ nos. nā & sine amore, & sine cupiditate, & rursus sine odio, & sine inuidia iudicabūt. id autē, etiā si tūc ad te, vt qdā falso putāt, nō pertinebit, nūc certe pertinet, te esse talē, vt tuas laudes obscuratura nulla vnq̄ sit obliuio. Diuersę voluntates ciuū fuerunt, distractaq; sententiā. nō em̄ cōsiliis solū & studiis, sed armis etiā, & castris dissidebamus. erat autē obscuritas quedā, erat certamē inter clarissimos duces: multi dubitabāt, qd optimū esset: multi qd si bi expediret: multi quid deceret: nōnulli etiā quid liceret. perfuncta Resp. est hoc misero, fata liq; bello: vicit is, q̄ non fortuna inflammaret odiū suū, sed bonitate leniret: neq; oēs qbus iratus esset, eosdē etiā exilio, aut morte dignos iudicaret. arma ab aliis posita, ab aliis erepta sūt. ingratus est iniustusq; ciuis, q̄ armorū periculo liberatus, animū tamē retinet armatū, vt etiā ille sit melior, qui in acie cecidit, q̄ q̄ in causa animā profudit. que em̄ pertinacia qbusdā, eadē aliis cōstantia videri pōt. Sed q̄ iā oīs fracta dissensio est armis, & extincta equitate victoris, restat vt oēs vnū velint, q̄ habēt aliqd nō solū sapiētie, sed etiā sanitatis. q̄ nisi te C. Cēsar saluo, & in ista sententiā, qua cum antea, tū hodie vel maxime vsus es, manēte, salui esse nō possumus. Quare oēs te, q̄ hæc salua esse volum⁹, & hortamur, & obsecram⁹, vt vite, vt saluti tuæ cōsulas: oēsq; tibi, vt pro aliis etiā loquar, qd de me ipse sentio, qm̄ subesse aliqd putas, qd ca uendū sit, nō modo excubias & custodias, sed etiā laterū nostrorū opposit⁹, & corporū pollice mur. Sed vt vnde est orsa, i eodē terminet oratio mea: maximas tibi oēs gratias agim⁹ C. Cēsar, maiores etiā habem⁹. nā oēs idē sentiūt: qd ex oīm precib⁹, & lachrymis sentire potuisti: sed quia nō est astātibus oibus necesse dicere, a me certe dici volūt, cui necesse est quodāmodo, & qd volūt, & qd M. Marcello a te huic ordinī populorū Ro. & Reip. reddito, præcipue id a me fieri debere itelligo. nā letari oēs, nō vt de vni⁹ solū, sed vt de cōi oīm salute, sentio. qd autē summę beneuolētie est, que mea erga illū oibus semper nota fuit, vt vix M. Marcello opti mo, & amātissimo fratri, præter eū qdē cederē nemini: cū id sollicitudine, cura, labore, tādū præstiterim, q̄ diū est de illius salute dubitatū: certe hoc tempore magnis curis, molestiis, doloribus, liberatus præstare debeo. Itaq; C. Cēsar sic tibi gratias ago, vt omnibus me rebus a te nō conseruato solū, sed etiam ornato, tamen ad tua innumerabilia in me vnum merita, qd fieri iam posse non arbitrabar, maximus hoc tuo facto cumulus accesserit.

Oppositus

PRO Q. LIGARIO AD C. CAESAREM. ORATIO, XLII.

OVVM CRIMEN C. CAESAR, ET ANTE HVNC DIEM inauditū, propinquus meus ad te Q. Tubero detulit, Q. Ligarium in Aphrica fuisse: idq; C. Pansa præstati vit ingenio, fretus fortasse ea familiaritate, que est ei tecū, ausus est confiteri. Itaq; quo me ver tam nescio. paratus em̄ venerā, cū tu id neq; per te scires, neq; audire aliunde potuisses, vt ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer. sed quoniam diligentia inimici inuestigatum est, quod latebat, confitendum est, vt opinor: præsertim cum meus necessarius C. Pansa fecerit, vt id iam integrum non esset: omniſaq; controuersia omnis oratio ad misericordiam tuam conferenda est, qua pluri mi sunt conseruati: cum a te nō solum liberationem culpe, sed errati veniam impetrauissent. Habes igitur Tubero quod est accusatori maxime optandum confitentem reum: sed tamen hoc ita confitentē, se in ea parte fuisse, qua te Tubero, qua virū omni laude dignū patrē tuū. Itaq; prius de vestro delicto confiteamini necesse est, q̄ Ligarii vllam culpam reprehendatis.

Quiḡ Ligarius, cū esset adhuc nulla bellī suspitio, Legatus in Aphricā cū cōsule C. Cōsilio profectus est: qua in Legatione & sociis, & ciuibus ita se probauit, vt decedēs Confidius prouincia, satisfacere hoibus nō posset, si quenq; aliū prouinciæ præfecisset. Itaq; Q. Ligarius